

Barnets Hjem.

Jeg har et Hjem, det er saa godt,
 Effent som en mors Øjste;
 Men et for meget støj og løst
 Jeg vilde det herligt.

Der har jeg boede far og mor
 Og mine søskende her;
 Der holdes dagligt alle Tider;
 Hvad kan jeg mere ønske?

Der vilde jeg mit Hjem have,
 Stjernen staa som en lys Væge;
 Og der jeg sovte med min søster,
 Om end det var en søde.

Der gaar min Vej med Søskend
 fana.
 Og mange andre Børn;
 Kan hvide om det Sted, og hvide,
 Det hvide det er ender.

Der er det, som jeg vil have her,
 Det kan jeg mig herberne;
 Jeg vil det være som du mig vær,
 Saa kan jeg det et værel
 P. H. J.

**218. De andre Stammers
 Krig mod Benjamin.**

Gule Israels fra Dan til Beisaba,
 fra den ene Ende af Landet til den anden,
 det vil sig alle Israels Familiehoveder,
 samlede sig nu i Sijpa i Israels Stamme,
 holdt der Raad og Dom og besluttede
 at hjælpe efter Fortjeneste Hæjningsen i Gibeon.
 Høst opfordrede de Benjaminsitterne at udlevere
 de fleste Mennesker, som havde begaaet
 sin Ugyerding, for at de kunde aflive dem
 og saaledes bortstjaffe det vunde fra Israel.
 Men da de vørgrede sig for at gøre dette,
 drog Israel, i det hele 400,000 Mand,
 til Kamp mod Benjamins Stamme.
 Først gik de til Betel,
 der ikke var langt borte, hvorhen de havde
 ført Paktens Ark, og adspurgt Herren ved
 Jypersteppen. Herren

gav sin Vilde tilkjende derhen, et Israel
 skulde drage i Krigen og Saba Stamme
 skulde drage foran i St. iden. Israel vilde sig
 her, som Guds Menighed, med hvilket Ravn
 det ogsaa blev kaldt. En Guds Menighed
 lar sig i alle Ting regjere og bestemme af Guds
 Ord og Villie. En Guds Menighed tværet i
 Guds Ravn mod alle ugudeligt Talsen og
 taaler ikke Dødsfald og Urenhedens Sædelig
 i sin Vilde.

Omendkjant Israel var Benjamins Stamme
 langt ederlegen, 400,000 Mand stod
 imod 26,000 Mand, og omendkjant Herren
 selv havde godskjand Krigen, blev det
 slaaet to Gange af Benjamin udenfor
 Gibeon, hvor Raad med Hori Tab. Det var
 for Israel en haard, men gavnlig Engtelse og
 Homyggelse. De skulde erkjende, at de alle
 havde syndet og var strafaldue og indse,
 at de med sin egen Kraft ikke udrette.
 Saaledes togter Gud ogsaa dem, som
 han har kjær, som han har lovet Naade og
 Belskyndelse. En sand Engtelse er altid god
 og gavnlig for de Krligste og tjener til, at de
 ret erkjender, hvor ofte de lige oberfor
 Gud har vist Uretfald og Ulydigbed, og at de
 af egen Kraft intet formaar.

**219. Benjaminsitternes
 Nederlag.**

Efter det dobbelte Nederlag drog Israels
 Krligere opover til Betel, hvor Jypersteppen
 og Guds Ark var, og grad der for Guds
 Krlig, bad, fastede og ofrede. Og da de
 paa Grund af sine forrige Synder ydmyggede sig
 saa grundigt, saa gav Herren dem ogsaa
 den Forsikring, at han den følgende Dag
 vilde gi Benjaminsitterne i deres Hænder.
 De ydmyggede, de bødferdige gik Gud
 Naade, dem hjælper han i Kampen, dem
 fører han til Seier.

Men blir Kampens Udgang bestreden. Israels
 Hær delte sig i to Hæder. Den største Hæd
 rullede mod Staden Gibeon, lullede
 Benjaminsitterne ud af Staden

og tog tilbage for dem, har sig ud, som om
 den flygte. Medens da Benjaminsitterne
 jagede efter de flygtende, brod den anden
 Hæd frem fra et Baghold, indtog Staden,
 satte Ild paa den og faldt den fiendelige Hær i
 Angen. De flygtende vendte tilbage, og
 saaledes var Hæden frangt fra to Sider.
 25,000 Mand af Benjamins Stamme omkom
 i Kampen. Israels Hær ihjelslog hvert
 levende Bæst, som fandtes i Gibeon og slog
 alle Benjaminsitternes Stæder med Van og
 behandlede Benjamins Hær paa den Maade,
 Kanaaniterne skulde behandle. De havde
 jo ogsaa sandet ligesom Kanaaniterne.
 Efter dette Forbillede skal ogsaa Guds
 Menighed i det nye Testamente anse de
 strafaldue, som samtykker i Hedningernes
 Bederdyggelighed og foragter al Formaning,
 for Hedninger og Toldere. Og Gud vil
 engang gi alle dem, som kjendte Guds
 Gud og Sandhed og dog levede og syndede
 paa hedenst Vis, sin Del med de ugudelige.

**220. Benjamins
 Stammes Bevarelse.**

Israels Hær ofrede og talte Gud for
 Seieren, han havde gi dem, men grad
 tillige over Benjamins Stæder. Det er et
 Sindelag, som Gud har Velsag i. Det lar
 sig godt forene, at man falder
 Fordømmelsesdom over de forherbede
 Synderere og tillige sørger og klager
 over Synderens Død.

Israels Hær slog nu ogsaa Jabel i
 Gibeon med Van og ihjelslog hvert
 levende Bæst deri, med Undtagelse af
 400 Jomfruer. Indbyggerne i Jabel var
 ikke dragne ud med Israel i den hellige
 Krig. De, som fryr og vægter sig ved at
 sætte ugudelige Mennesker i Van, fortjener
 selv at bli banfattede.

Det blir skitelig ogsaa meddelt, at Israels
 Hær slaaede de 600 Benjaminsittere,
 som havde flygtet til Rimmons Klippe og
 bad om Forbarmelse, og

talte venligt til dem og Passede dem ogsaa
 Hustruer, for at ingen Stamme af Israel
 skulde bli udsløttet. De gav dem de 400
 Jomfruer fra Jabel og illed dem ved den
 første aarlige Fæst i Silo, ved hvilken
 Silos Døtre gif ud til Dan, at ta sig
 Hustruer af disse Døtre. Saaledes skal
 ogsaa en kristelig Menighed tilgi
 Synderne, som gjør God, ta sig
 venlig af dem og reise dem op igjen.
 Og vi ser ogsaa af denne Historie, at
 ogsaa i en forderdet Slægt, der af Gud
 blir forlasket og fordoemt, en
 Bevning blir holdt oppe og reddet.

**En velsignet Middags-
 Bøn.**

(Fortsættelse).

Talsende svævede Værterne over det
 luffende Hø, og Morgensolen lo saa glad,
 som om der ikke gaves andet end Lyf og
 Glæde i Verden og overalt bare glade
 Menneskehjertier.

Men den unge Peters, der langsomt
 stred fremover paa den smale Stie over
 Eugene henimod Møllergaarden, havde
 ingen Del i Værternes; som en mask
 Stygge gled han gennem det leende
 Solkin. Mere og mere langsomt gik han,
 og mere og mere betrukt blev hans Mine,
 jo nærmere han kom Møllers Gaard.

Det var ikke at undres paa, at Peters
 gik sin Vej med bestemt Hjerte, og at
 Haabsløshed lammede hans Strid. Et paa
 mange Sider i den rige Møllers lille
 Skylddog stod han mærket som Skyldner.

Men endelig var han dog kommen til den
 store, grønmalte Gaardspørt. Den stod
 vidt aaben, men alligevel nølte han med
 at gaa ind. Møllers sidste Ord, hvormed
 han forleden Høst netop her paa dette
 Sted havde gi ham Afsted, ranted ham
 skitelig ifinde og faldt ham tungt paa
 Sjælen. Han maatte teste Sveden af
 Panden, saa hed gjorde Angesten ham.

„Men mærk eder det,“ saa havde

Mølleren fort og godt sagt, „I behøver ikke at komme igjen, for end I har noget at bringe! Git her jeg nu nok!“

Peters undrede sig over, hvorledes han havde kunnet fatte Rob til nu idag igjen at komme med en Søen til Mølleren. Derfor ikke Mølleren Husfru netop var kommet gaarude gennem Haven og havde lagt Værk til ham, havde han vistnok vendt om paa Tærskelen.

Men nu kunde han ikke andet, han gik ind, og hendes venlige Hilsen, hendes betrogende Spørgsmaal angaaende hans søge Husfru, hans Barn og fremfor alt angaaende hans søge Haand gav ham Mod og Haab. Alle hans Betragtninger forlod han at sætte ud af ham, og han frøs for, at han kunde tale sin Ans — som bestemmende end Sagen var for ham. Mølleren Husfru havde en egen Maade at tvinge Menneskene paa, det var hendes varme Hjertes Magt, der ved fremmed Mod ikke led misunde end ved egen Mod.

Sedende saa han ind i hendes Ansigt. Mølleren Husfru havde altid været god imod ham, hanse la han ogsaa denne Gang et godt Ord ind for ham. Siden efter fulde han de ogsaa se, at han havde været det værre; han vilde vilje hende og alle, at han var blit et helt andet Menneske end det man hidtil havde holdt ham for. Følt vidste jo ikke, hvad han havde gennemgaaet, hvilket Middel den gode Gud havde brugt for at smjøre hans uslabige, leilfede Hjerte.

Men engang maatte man da hjælpe ham, for at det kunde bli muligt for ham at begynde et nyt Liv. En eneste, sidste Gang en hjælpende Haand.

Han vilde træffe hendes Mand hjemme i hans Sænt, ja Mølleren efter sinnet Gaard, og hendes venlige Ord havde reitet den unge Peters op, saa at han modig gik opad Trappen til Husket.

Møllers Kistel sad ved Skrivebordet. Den lytte B-g, som Peters kjendte saa godt, laa opslagen foran ham.

„Nu?“ spurgte han fort efter et flugtigt Blynd, „det er paa høj Tid, at I kommer tilbage, havde ellers maattet sende eder et Afskrift, der nu længe nok har Tælmødighed med eder!“

Peters's Hjerte begyndte at banke bestemt, saa at han næsten mistede Pusten, og hans runde, røde kinder med de hjælpe Smilshuller blev hvide.

„I. han kunde ha tænkt det — Møllers Kistel mente nu virkelig, at han kom for at gjøre Hjælpning. Stalde

han da ikke ha hørt noget om den Rob, han var i, der ligejom en blid Steenrev Grundten under hans Fødder? Hvor meget tungere var det nu at komme frem med det, der laa ham paa Hjerte.

Men — og han gjorde sig vant — han kom jo ikke for at bede om Penge, kun hans Betvivle vilde han stre sig, hans megetsigende Forbøn.

„Nu?“ afbrød Mølleren Stomagerens Løstegang, la Pennen for sig og stjaa Brillerne bagover Panden, greb i sit lange græs Skjæg og saa med strenge Øine bortover til den unge Mand, der fortvivlede stod ved Døren og søgte efter Ord.

Nu maatte han tale, det gik ikke anderledes. „Jeg kommer i Anledning af Menighedsraadets Møde, som skal holdes idag Eftermiddag, fordi jeg — som De uden Tvil allerede ved, har bedt om, at man af Menighedsråden vil laane mig —“ Fortj.

Var ingen Træl
For at opdynde gyldent Muld!
En ædel Sjæl
Fordærves lidt af Guld.
For Armøds Trang ei Strikket lat
Og Hjertet ei for Rummers dybe Gul.

+++
God Bille drager tungt Læs.

+++
Hvislig Dyr gjør troget Fure.

+++
Dvo Hjernen have vil, maa Nibden tænke.

+++
Dvo intet jaar, han intet jaar.

+++
Arbejd imens du er frisk og ung,
Det gavner, naar du bliver gammel og tung.

DR. J. L. RYNNING,

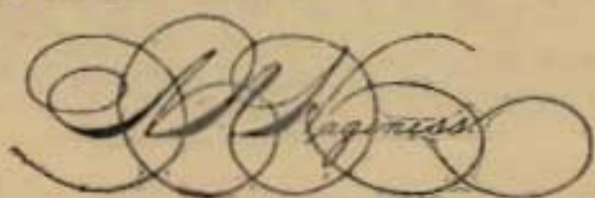
FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. } OFFICE BLACK 1721.
 } RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards for 5-cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.
Pacific Luth. Academy,
Parikland, Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BRUGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Skandinavisk Klædehandel. Hands og Sutters
Klæder, Undertøj, Overtr. Hælle,
Støvler og Ska.
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, . . . \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

**Jensens Skandinaviske
Apothek**

flytter 1ste August til Corner of 11 og A
Man kan se det fra Peoples Store
Naar De behøver Mediciner Spørg Jensen
og spar Penge

Hvoraf Vantroen Kommer, og hvor urimelig, syndig og farlig Vantroen er.

Den protestantiske Kirkes Deling i den lutheriske og reformerte Kirke skrives sig fra Mæret 1529. Efter at Luther med Held havde forsvaret Bibelens Overhøiheet over Paven og hans Tro paa Nigsmødet i Worms i 1521, faldt det altså i hans Lod at gjøre det samme sigroverfor Zwingly og hans Tilhængere i Marburg i 1529. Den herlige Seier, som han som Sandhedens Talsmand havde vundet, vakte i Holblad Satans Bred. Den seende Splidens Fros. Der opstod Fjender indenfor Portene.

Luther stod fast denne Gang ogsaa. Guds Ord var hans Leber; Zwingly led sig lede af sin egen menneskelige og feilbare Fornuft. Luthers Stridsvaaben var aandelige, Zwinglys Stridsvaaben var kjødelige. Luther yndede sig for Gud ved at tage al Tanke tilfange under Kristi Lydighed; Zwingly ophoiede sig med Gud ved at lytte til sin egen Forstand's Indsigelse. Det Gamle, som blev brøstet i Marburg, var Kristi Regens og Blods Tilstedeværelse i Herrens Nadere. Luther holdt fast ved den bogstavelige Mening af Sabstistelskontene: „Det er mit Legeme, det er mit Blod“; Zwingly holdt sig til den Mening af bløse Ord, som han syntes var den mest fornuftige, det vil sige, at Kristi Legeme og Blod ikke var virkelig tilstede og blev nydt af alle Kæbbergjæster, jaavel troende som vantroende, men var kun billedlig fremstillet ved Brød og Vin. Luther paa stod, at Guds Ord maatte toges haaledes som det stod skrevet; Zwingly paa stod, at det maatte forklares efter Menneskets Fornuft. Zwingly holdt fast ved sin Bilsførelse indtil det sidste.

Følgen af at Zwingly ikke vilde betragte sig for Herrens Ord var, at den reformerte Kirke kom op, der i Tidens Lod paa Grund af Meningsforskjell eller det naturlige Menneskets Vantro, blev opstillet i mange Afdelinger. Efter som nye Meninger kom op, opstod der nye Samsund, og denne Foreteelse gjentager sig fremdeles.

Toll eller Vantro ligger til Grund for Skilvæsenet. Ved at tvile paa Guds Ord kom Mennesket til at aede af den forkudne Grugt og føre Fordærvelse over hele Menneskeheden. Og den Dag idog fører Toll eller Vantro

Mennesket bort fra Gud og gjør det til en elendig Slabning.

Rilden til Vantro.

Rilden til Vantro er at finde i Menneskets onde Natur. Ifølge sin naturlige Beskaffenhed tror Mennesket hverken paa Gud eller Mennesker. Det er ikke sørdigt til at tro det, som det ikke selv har hørt eller seet eller følt eller erfaret. Dette var Tilfældet med Tomas. Disciplene jagde til ham: „Vi har seet Herren.“ Men Tomas vilde ikke tro det, fordi han ikke havde seet ham. Tomas sagde: „Hven jeg naar seet Naglegabet i hans Hænder og stillet min Fingert i Naglegabet og stillet min Haand i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.“ Joh. 20.

At Kristus skulde være opstanden fra de døde gif over Tomas's naturlige Hættevne. Og Tomas vilde ikke tro, førend han havde seet Herren og følt paa ham. Men det var ikke til hans Være, at Jesus sagde: „Efterdi du har seet mig, Tomas, har du troet; sailige er de, som ikke har seet og dog troet.“ Joh. 20.

Toll og Vantro bor i det naturlige Menneskets Hjerte. Og den gamle Adam i enhver kristen er en Toll og en Vantro. Deraf kommer det, at vi saa ofte gjør det samme Spørgsmaal, som Nikodemus gjorde Frelseren: „Hvorledes kan dette ske?“ Det var ufatteligt for Jøderne, at Kristus skulde have seet Abraham, og de sagde: „Du er endnu ikke femti Aar gammel og har seet Abraham.“ Joh. 8. Fordi Legemets Opstandelse overgaar Menneskets Hættevne, var der nogle af Paulus's Tilhørere i Athen, som spottede, da de hørte ham tale om de dødes Opstandelse. Ap. Gj. 17. Fordi Ordet om Frelsen ved den korsfæstede Kristus er ubegribelig for den menneskelige Fornuft, er det en Daarskab for dem, som bliver fortaale. 1 Kor. 1. Derjom Toll og Vantro skal vige for Tro, maa vi forkynde Anslag og al Høiheet, som opløfter sig med Guds Kundskab, og tage al Tanke tilfange under Kristi Lydighed.“ 2 Kor. 10.

Det urimelige ved Vantroen.

Gud skabte Verden i sex Dage blot ved sit Ords Kraft; Kristus er Gud-mennesket og Frelseren; den sande Gud er den teenige Gud, tre Personer i et guddommeligt Væsen; Daaden er Gjenfødelens Bad; i Altitrens Sakramente modtager vi vor Frelser's sande Legeme og Blod; paa Dommens Dag skal de døde opstaa: alle disse Ting finder vi

greit og klart fremstillet i Bibelen. Men fordi Mennesket ikke kan forstaa, hvorledes disse Ting kan ske, saa tror han dem ikke. Hvor daarligt, hvor urimeligt!

Ved at negte, hvad hans indstræbebe Forstand ikke kan fatte, tænker Mennesket at stille sin Bilsdom til Stue, medens han med det offer sin Daarlighed og sin Fordærvelse. Den Omstændighed at vi ikke kan forstaa, hvorledes denne eller hin Ting kan være til, beviser ikke, at den ikke kan være til. Ubegribelighed udelukker ikke Mulighed, og Mulighed indelukker ikke Begribelighed. Barnet, der begynder sin Skolegang med en ABC og en Table, kan ikke gjøre sørdige Regneskifterne i Regnebogen, men det beviser ikke, at de ikke kan gjøres sørdige, men det beviser bare, at Barnets Forstand endnu ikke er saa udviklet, at det kan forstaa dem. Der er tusinde Ting i Overdagstlivet, som ligger udenfor vor aandelige Synskreds, men som vi ikkevel tror. Hvem vilde ikke for Kar tilbage have tvilet paa Muligheden af at tale med en Ven, medens denne var tusinde Mile borte, gjøre sig forstaaelig for ham og saa høre hans Svar og endog kjende ham paa Stemmen? Men beviste den Omstændighed, at man ikke kunde hjerne, hvorledes det var muligt, at det var umuligt? Paa ingen Maade. Dette gjøres nu hver Dag Mæret rundt ved Hjælp af Telefonen, og det er bleven en saadan hverdagslig Ting, at vi ikke længere undrer os over den. Hvilket Menneske, om han var aldrig saa oplyst og lærd, vilde for Kar tilbage have troet det muligt at sende Budskab ved Hjælp af traadløs Telegraf? Nu er ikke dette længere en uløst Opgave, men en afgjort Ting. Hvem er det, som forstaa, hvorledes et Træ eller en Plante kan være frem af et Fros, hvorledes Jorden og Solen og Maanen og Stjernerne holdes oppe, hvorledes Møden, som vi aeder kan blive omgjort til Ben og Blod og Bær, hvorledes Diet kan give Sjælen et Billede af Gjenstandene omkring os, hvorledes Dret kan føre til Hjernen de Lyd, det opfanger, hvorledes Hjertet kan forsyne hele Legemet med Livskraft? Hvem er istand til at fatte alle disse Hemmeligheder? Men hvem vil negte dem? Bilsnot ster alle disse Ting ifølge disse Naturløve, og hvad disse Naturløve er, kan vi have lært ved Jagttagelse og af Erfaring, men ikkevel er disse Naturløve for os en uundgrundelig Hemmelighed; vi kan ikke tyde dem, vi kan ikke udgrænse dem.

Hvor urimeligt det er ikke at tro paa noget, som vi ikke selv har seet eller hørt eller erfaret! Hvor vilde vi have en stor Del paa Tro og ikke paa Erfaring. Du tror, at Hannibal gif over Alperne. Hvoraf ved du det? Saa du det? Du tror det, fordi Historien fortæller dig det. Du tror, at Martin Luther slog op huet som og uill Salinger paa Døren til Slotskøkken i Wittenberg. Var du der, da han gjorde det? Hørte du Lyden af Hømmen, og gif du op til Døren og løste det, som var skrevet? Og talte du til Luther, og kjendte du hans Mønst og hans Stemme, saa at du kunde være vis paa, at det var ham? Aldeles ikke; men ikkevel tviler du ikke et Øieblik paa, hvad Historien beretter. Du taler om Washington, du taler om „vort Lands Fader,“ du fortæller om hans store Gjerninger. Hvorledes kan du vide, at der var en Washington, og at han gjorde alt det, som fortælles om ham? Du tror det, fordi andre har fortalt dig det? Du tror dine Forældre, naar de fortæller dig, at du var født paa den og den Dag; du tror dine Venner, naar du heder dem om en eller anden Oplysning; du tror din Læge, naar han fortæller dig, hvad Sygdom du lider af; du tror din Apoteker, naar han forskriver dig om, at han sælger dig gode Lægemidler; du tror din Kolonialhandler, din Slagter, din Mælkehandler. Hvorfor tror du ikke Moies og Profeterne og Evangelisterne og Apostlerne? De er paalidelige Vidner, troværdige Mænd, om hvem du ikke kan tro andet end at de talte Sandhed. De vandrede med Gud og var Dienvidner til meget af det, de fortæller. Ja, de var oplyste af Guds Raad, og efter Guds Raads Indsigelse skrev de de Ord, som vi har af dem i Bibelen. De skrev Guds Ord. Gud taler gennem dem. „Derjom vi antager Menneskenes Vidnesbyrd, da er Guds Vidnesbyrd større.“ 1 Joh 5. Hvor aldeles urimeligt det er at tale om Erfaring, efterdi den største Del af vort Liv hviler paa Tro. Hvor aldeles urimeligt det er at tro Menneskers Ord og ikke at tro Guds Ord. Lad Tulleren og den vantro hånse, tænke og se, at hans store Bilsdom er ren Daarskab. At sige at jeg ikke vil tro paa Guds Gjerninger, Væle og Raadberetelser, fordi jeg ikke forstaa dem, er urimeligt ogsaa af en anden Grund. Naar en Discipel kan saa meget som sin Lærer, da er han saa lærd som sin Lærer og ophører at være en Discipel. Naar

Børegatten kan saa meget som sin Væ-
 ster, da oplyser han at være Børegut.
 Derfor Mennesket kunde begribe Gud
 og alle hans Vær og Gjerninger, da
 vilde Mennesket være lig Gud, det vil-
 de være Gud. Men det er umuligt,
 og følgelig er det blotte Forsøg fra
 Menneskets Side paa at begribe Gud
 rent urimeligt. „Jagen ved, hvad det
 er i Gud uden Guds Haand.“ Det er
 „Haanden“ alene, som „randsjoger“ alle
 Ting, ogsaa Guds Dybdeher. *1 Kor. 2.
 Vi ved kun saa meget af aandelige
 Ting, som Gud har aabenbaret os.
 Frelseren siger: „Alle Ting er mig
 aabnede af min Fader, og ingen kjen-
 der Sønnen uden Faderen, og ingen
 kender Faderen uden Sønnen og den,
 hvem Sønnen vil aabenbare det.“
 Matt. 11.

Bantroens Syndighed.

De Steder, som netop er anførte,
 viser os ikke alene det urimelige, men
 ogsaa det syndige ved Bantrosen. Vi
 er ikke lige Gud, vi er ikke Gud, og
 følgelig er det blotte Forsøg paa at
 være lige Gud, det blotte Forsøg paa
 at ville os ved Siden af ham ved at
 ville begribe ham og hans Vær og
 Gjerninger udenfor hans egen Aaben-
 baring sandt og sandt. Gudsbørere
 har Gud givet os sin Ord. At ville
 paa eller ikke at tro paa Guds Ord er
 at gøre Gud til en Løgn. „Gud,
 som ikke tror Gud, har gjort ham til en
 Løgn.“ Siger Johannes. 1 Joh. 5.
 Bantro kommer ud af Menneskets onde,
 syndige Hjerte ligesom onde Tanker,
 Mord, Hov, Eghedslyst, falske Vidnes-
 byrd, Bespottelse. * Se hvorledes Jes-
 us beskriver sine Disciple for deres
 „uagte Tro.“ Matt. 6, 30; 8, 26; 14,
 31; 16, 8. Luk. 12, 28; 24, 25. Se
 hvorledes Frelseren beskriver Jøderne
 for deres Bantro. Joh. 8, 40—47;
 5, 45—47.

Bantroens Farlighed.

Bantro i dens værste Skikkelse er en
 fuldstændig Mangel paa Tro paa Je-
 sus Kristus, Frelseren, og er Karjagen
 til Menneskets Fordømmelse, til „hvo,
 som ikke tror, skal blive fordømt.“
 Mark. 16. „Hvo, som ikke tror, er
 allerede dømt, fordi han har ikke troet
 paa Guds endeløse Søns Navn.“
 Joh. 3.

Der er alvorlig Fare for, at ethvert
 Slags Bantro vil føre til fuldstændig
 Mangel paa Tro. Det er en selvfølge.
 Den, som gæver eller for Tøil,
 behøver ikke at vandre sig over, om han
 af Satan bliver ført til fuldstændig
 Bantro. Den, som begynder at vilde,

vil hvide, ligesom Peter gjorde, da han
 vandrede paa Søen, og, dersom ikke
 Gud af Barmhjertighed rækker ham
 Haanden, gaa tilgrunde. Gider den
 Djævelen en Finger, tager han snart
 den hele Haand. Dersom en ikke tror,
 at de Ord, som Jesus talte, da han
 indkaldte Nadderne: „Det er mit Be-
 gemt, det er mit Blod,“ har den Men-
 ning, som er indtalt i dem, hvorledes
 kan han være sikker paa, at Jesus havde
 nogenlunde Mening med det, han
 sagde. For at være følgerigtige, maa
 vi enten tro alt i Bibelen, saaledes som
 det står der, eller intet. Og dersom
 vi vil have et sikkert Grundlag for vor
 Tro, maa vi tro alt. Af denne Grund
 — og ikke fordi han var snæversynet eller
 træghjertet — indtog Luther saadan
 en fast Holning i Marburg og neg-
 tede at rulle Jernlig Broderhaanden.

Woolfe Gud uddrøve af vort Hjerte
 af Slags Tøil og Bantro: maatte han
 altid holde os i sin Ord og dermed styrke
 og holde oppe vor Tro paa Jesus, vor
 Frelser, indtil Enden. Om dette berer
 vi i Jesu Navn. til „Jalge er de, som
 ikke har troet og dog troet.“ Joh. 20, 29.
 John 3: 18.

Modsigelse.

En fremragende Missionær fra In-
 dien som til Byen, og S. bad sin Na-
 bo, som var en vantroende, gaa med
 ham til Mark. Han sa, at han vilde
 gaa, og de gik afsted i Tide for at gaa
 til Mark. Da Tjenesten begyndte var
 alle Stole optagne, og Sangene var
 fulde af lovsige Tilberet.

Missionæren begyndte at fortælle om
 sine Erfaringer blandt de i Mark
 vandrende Hedninger. Derefter frem-
 holdt han i befoelgte Ord den Sag,
 han arbejdede for. „Jesus Kristus Gvan-
 gellium, som I tror paa,“ sagde han,
 „er det eneste Middel, hvorved disse
 Statter kan bli gjorte til kristne, og det
 er eders hellige Pligt at ta virksom Del
 i et Arbejde, som enhver kristen maa
 være med i, saafremt han ikke vil folgte
 sin Pligt mod Gud, der har befolet at
 „prædike Evangeliet for al Skabning-
 gen.“

Guds Tale var saa rørende og al-
 vorlig, at Tilhørerne var lutter Dø-
 de. Selv den vantroende fulgte med med
 jaadende spændt Opmærksomhed, at han
 ikke tænkte paa at se sig om, „end
 Missionæren endte sin Tale, og der
 blev gjort Indsamling af Bidrag.
 Medens han stod færdig med det, han

vilde sige, saa han ud over Forsamlin-
 gen. Nogle foran ham sad flere Damer,
 fint klædte og rigt prydede med Edel-
 stene, der saa ud til at være fine Dine
 med de allerfjæreste Anspilningskær.
 Med tilspændende for Deltagelse la-
 hver af dem en Fem-Gent paa Tallet-
 lenen. Da denne kom til Raboen, som
 havde bedt ham gaa med sig, kunde
 han knapt tro sine egne Dine, da han
 saa ham ogsaa at lægge en Fem-Gent,
 hvorefter den vantroende togde sin
 Gave.

Paa Bølen bemærkede den vantroen-
 de til sin Nabo. „Se her, min Ven!
 Dersom jeg troede, hvad du foretager at
 tro, saa vilde jeg indimidlertid ha gaa
 hundrede Gange saa meget som du
 gaa.“

Sidenstier spurgte det, at Missionæ-
 ren gik sin Vel fluffet paa Grund af
 det magre Offer. Det var kun en,
 som havde givet en Dollar, og de vantro-
 den vantroende, at det var hans Offer.
 Nære Baser, er du stult i en lig-
 nende Modsigelse? „Luth. Wittefs.“
 J. L.

Saa elskede Gud Verden.

Den lutheriske Synskonfer i Wis-
 consin, Wisconsin, skriver i sin Beret-
 ning om sin Blifværelse bl. a. følgen-
 de: En Neger, der er meget bekymret
 for sin Sjæls Frelse, spurgte mig for
 nogle Uger siden: „Pastor, er det sandt,
 at vi Negere ikke kan komme i Himme-
 len?“ Jeg svarede: „Nei, det er ikke
 sandt; for vi læser i Joh. 3, 16: 'Saa
 elskede Gud Verden, at han gav sin
 Søns den endeløse, paa det at hver
 den, som tror paa ham, ikke skal forta-
 be, men have et evigt Liv.' Til denne
 Verden af Syndere hører ikke alene de
 hvide, men ogsaa de sorte Folk.' Den-
 ne Negers Begjærighed efter at høre
 og lære Guds Ord er stor, og endnu
 større er hans Glæde over den Trost,
 der indeholdes i dette Ord. J. L.

Rust er en Rejsepenge god,
 Som ligger hverken Haand eller Fod.
 Kan du en rigtig Rust, gi' den et Ny,
 gennem Det

Fører du med dig en god Kapital;
 Men skal den bringe dig varig Lykke,
 Da tag du Tro og Gudsigtt til
 Smykke!

M & Swanson
 Contractor
 Plastering
 and
 Brickwork
 ALL WORK WARRANTED
 Address:
 PARKLAND - - WASH

Gudstjenester.

Pastor S. M. Tjernagels kald.

Trefoldigheds Nsh., Stanwood.
 11te Sept. 11 a. m.

Gamans Nsh.
 11te Sept. 3 p. m.

Englit Nsh., Fir.
 1de Sept. 11 a. m.

Miltotens menighed.
 1de Sept. samles kl. 8. Parson.

Seattle.

Johannels lutheriske Kirke af den
 norske Synode, hjørnet af Olive St.
 og Minor Avenue, Dale Union Gar.

Gudstjeneste hver Søndag Formid-
 dag kl. 11 og Aften kl. 8.

1ste Søndag i Maanedens: Engelsk
 Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die
 Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aften-
 en. Ellers alle Gudstjenester paa
 Norsk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10
 Formiddag. Undervisning haade paa
 Norsk og Engelsk.

Hugdownforening hver Fredag Aften
 kl. 8.

H. A. Stub, Pastor
 1626 Minor Ave. Tel: Red 4052.

Soare syndig er en blafærdig og tro-
 fast Svinde, og alt det, som vides, er
 ord at lændes med en Sjæl, som ho-
 der sig lydf.

+++

En Den prøver en Pottemogers Kar-
 men et Menneske prøves ved hans
 Samtale,

Forladelse.

En Præst i Sverige fortalte engang følgende: „Da jeg var 10 Aar gammel fejrede den aarlige Volds- og Bønnedag ved Kirkearets Stutning, Fredagen før den første Søndag i Advent. Det var alt fuld Vinter, ude og inde var alt tykt og hvidt. Min Moder sad i det ene Sæde og læste i en Bønne. Min Fader var gaaet til Aftenanglen. Han mente det vel og oprigtigt med os og opforede os med den samme Strengthed, som han selv var vant til fra sin Barndom. Tugtens Mis anvendtes med Mægt. Vi vidste at det var umuligt at undgå Straf enten vor Forbrydelse var stor eller liden.

Det begyndte allerede at blive mørkt. Jeg sad i Dagligstuen og legede med en liden Hund, som jeg havde faaet. Paa Grund af ond Fod maatte jeg benytte Krukke. Den saa ved Siden af mig paa Sofaen. Under Beggen bed Hvalpen mig i en Finger. Det gjorde ondt, og jeg vilde derfor staa til den med Krukken, men ibet jeg hørte den, traf jeg et stort Speil, som hang over Sofaen. Det gik i Stykker. Jeg fælte mig først og fremst meget skyldig, og dertil fælte jeg bedrøvet over at have voldt mine Forældre saa stor Skade. Jeg grød blottet op til min Forfættelse kom just min Fader ind. Men han var sig ikke lig. Aldrig havde jeg set ham saadan. Stille og roligt tog han af sig Frakken og kom langsomt hen til mig for at finde ud, hvorfor jeg grød saa heftigt. Da blev han var det sønderlagne Speil og spurgte: Har du slaaet det i Stykker?

Ja, kjære Fader, svarede jeg med en hulsende Tone og i min Angest kaldt jeg ned for hans Fædder og bad, at han ikke vilde straffe mig for haardt.

Den gamle reiste sig op og lod mig fortælle, hvordan det gik til. Derpaa sagde han te u'orglemmelige Ord: „Min Son, Skaden er meget stor for dine fattige Forældre, men jeg skal ikke straffe dig. Netop nu kommer jeg fra Kirken. Der har vi grædet over vore Synder, og Gud har forladt os vor Synd; jeg tilgiver ogsaa dig, min Son.“

Venlig reiste han sig og gik ind i sit Værelse. Men jeg fik ingen Trost. Jeg kunde ikke tro paa et saadant Under. Hidtil plejede altid en velforjænt Straf paa følge enhver Forfeelse; den vilde nok komme nu ogsaa. Jeg var

selvsjælselig endnu bedrøvet og tænkte, han udsatte Straffen; Imorgen da det ikke er Bededag, saa faar jeg saa meget mere Straf. Min Moder kom ud fra sit Værelse og blev bedrøvet, da hun fik se det sønderlagne Speil. Efterat hun havde hørt, hvordan det gik til, og saa min Bedrøvelse sagde hun vistnok at troste mig, men da jeg fortalte, at Fader havde tilgivet mig, og hun ikke svarede et Ord dertil, syntes jeg det saa meget betænkeligt ud. Jeg vidste ogsaa, at hun kunde intet gjøre; thi Husets Omraade beherskede Fader uden noget Henry. Dernæst kom en af mine Forfættre til os i Besøg, en meget god og venlig Kvinde. For hende klagede jeg min Nød. Hun søgte at indgyde mig Mod og lovede at gaa i Forban for mig. Jeg blev da noget roligere, thi jeg vidste, at jeg ikke vilde blive straffet medens hun var hos os. Aftenen gik hen; men den igjæntes mig temmelig lang. Taarerne havde vel standset; men Angsten var der endnu. Dog fælte jeg noget i mit Indre, som jeg ikke før havde følt: jeg fælte mig dragen til min Fader. Det var første Gangen han vilde sig saa mild og saa venlig mod mig. Endnu en Gang syntes jeg, at jeg vilde bede ham ikke at være for haard mod mig. Sagte smattede jeg ind i hans Værelse, hvor han sad ved sit Skrivebord. Jeg stillede mig ved Siden af ham for at se paa hans Mine, om jeg turde tale til ham. Han saa op fra sit Arbejde hen paa mig og sagde med samme venlige Stemme: „Saa, min Gut, er du endnu bedrøvet?“ „Ja,“ svarede jeg, og Taarerne kom atter frem.

„Men, Gatten min, sagde han, det er da besynderligt; hvorledes skal jeg saa dig til at tro mig? Jeg har jo tilgivet dig, hvorfor græder du da?“

„Kjære Fader,“ sagde jeg, „straf mig ikke for haardt.“

Ikkefor den Utaalighed, som jeg ventede, kunde komme, saa jeg paa hans Ansigt, at han blev bedrøvet og uden at sige noget lærde han Hovedet paa Gaaenden og syntes at tænke over noget. Jeg stod foran ham med hævede Hoved og bedrøvet Sind. Da drog han ud en Sluffe, tog op en Papirrolle og gav mig den med de Ord: „Se paa det Billede!“

Jeg rullede op det store vakre Billede. Det var et Schwilger Landskab i vakre, rolige Farver, dybe Dale, Jesbræder forgyldte af Morgensønnen og i Midten en By ved en Tands, rundt om Mennesker og Hjerder. Jeg mindes

endnu Billedet, som om jeg havde set det idag.

„Synes du om det Billede?“

„Ja, kjære Fader.“

„Min lille Gut,“ sagde han, ibet han lagde sin Arm om mig og drog mig til sig. „Det skal du saa af mig, tag det og glem aldrig denne Bønnedag.“

Udeles overbærdet tog jeg Billedet og kysede ham.

„Tror du nu, at jeg har tilgivet dig,“ spurgte han, og dybt berøget svarede jeg, ja.

Da kom Moder og kaldte os til Aftenmaalid. Min Tante var der endnu. Min Moder var venlig, og Fader bad mig læse Bøddens. Det var en hyggelig Aften. Den blev af Betydning for mit hele Liv.

Til Salgs.

En Sagmølle, som drives med Vandkraft, samt 100 Acres med Land, godt Hus med 10 Rum, 75 bærende Frugttræer, nær Store og Postoffice, en udmærket Plads for en Familie.

„Pacific Herald“ anviser.

Bekjendtgjørelse.

Substjenerer ved Past. Holden.

Chino of Sept. 4.

Nov. form. kl. 11.

Engelsk om aftenen kl. 7:30.

En Mand, som smigrer for sin Næste udbreder et Gavn for hans Gange.

Menneskets Godmod skal nedtrykke ham, men den ydmyge skal holde fast ved Ver.

At forskædes for et Menneske fører i Strikke, men den, som forlader sig paa Herren, bliver ophæiet.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Ejendoms, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA, WASH.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Hermedes Hus ved det nye Vandingshus for Kongens Borge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og

haar Emigranterne bi med Raad og Raad.

Post, som kommer fra Seattle, kommer med Salt Line Street nær lige til Boren.

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Laerne Bldg. 908 Tacoma Ave

Tel. Black 4862.

First Class Work at a Medium Price.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 285 TACOMA

Scandinaviske Boghandel.

Et stort Udvalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post udfærdiges hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1208 Pacific Ave.

Antallet af norske Amerikanske i de Forenede Stater skal være anslaaet til 1,300,000. Disse skal have oprettet 31 hvide Skoler, som har 177 Lærere og som i 1900 blev belagt af 8,951 Elever.

Maatte nu bare det norske Folk var forfærdede og berygtede sine egne Skoler. Der er naturligvis egne Ord herom:

„Fremfor alle Ting skalde i de hvide og lavere Skoler den fornemste og almindeligste Besættelse være den hellige Skrift. Hvor den hellige Skrift ikke rejses, der vander jeg i Sandhed ingen til at sende sit Barn hen.“

Og han siger endvidere: „Thi vilde vi have brave buktige Folk haade til det verdslige og aandelige Regiment, da man si ikke spore nogen Fild, Mæle eller Omkostning paa mere Børn for at lære og opdrage dem til at tjene Gud, og være nyttige i Verden, og ikke alene smale paa, hvortledes vi kunne samle Pengt og Gode.“

Hvor nødvendigt man det derfor ikke være til atter og atter at minde Israelske om ei at sende sine Sønner og Døtre paa Skoler, hvor Helgionen er udelukket

Om saadan Raad, som hefter paa saadanne religionsløse Skoler, har meget let for at smitte paa vor norske Ungdom, som de saar Førgt for Helgionen, og ingen Trang til Guds Ord.

Der skal nu være 254 norske Præster i Biskopshed herhjemme, og 2281 norsk-amerikanske Menigheder. Der skal af norsk-Amerikanere være opført 1427 Kirker, som endnu skal være staaende, og som vel hovedsagelig benytter sig af sit Modersmaal.

Da Luther opstod mod Katolikkerne, var det da blot de Billedtaleser i deres Lære han vilde have afskaffet?

Nei, det var ogsaa Modersmaalet den vilde have indført i Gudstjenesten; han saa ingen Hjælp i disse latinske Børdebudninger, som den almindelige Følelseløse ikke forstod noget af.

I lignende Raade vilde det nu blive, om det norske Folk her i Landet vilde udelukkende benytte sig af det engelske Sprog, have engelske Gudstjenester osv. saa længe Indvandringen fra Norge holder paa.

Ja, man kunde Emigration vil snart blive konstatet meget vanskelig. Her-til kan et med Dette sige, at det vil gøre forde Rallden og langt ind i Fremtiden, for saa her. Ja, men ogsaa disse bør lære om sig; thi det er jo dette Lands Sprog. Dette er maatte sig sig;

men det er ikke lært i et Øieblik, og for mange af de ældre Bedkommende kan det vel siges, at det er et umuligt eller haabløst Forsøg. Dette formoder jeg at mange af os har set Exemp. I paa. Vilde da ikke de herboende Nordmænd nye en stor Uretfærdighed med sine Trodsbrødre og Søstre, som kommer over fra Moderlandet, herjom de kun bruger engelske Gudstjenester. De vilde de berøbe sigte dem Ryddelsen og Tilgængelsen af det sande Indhold af Kristens Gader. Og hvad vilde saa Følgen heraf blive? De maatte da ikke en aandelig Dønger. Vi kan sætte, at vi intet have at sige, hvad vilde saa Følgen blive? Vi maatte naturligvis julte, og herjom vilde holdt paa i længere Tid, hvad vilde saa Følgen blive? Vi maatte de by af Dønger. Egeledet er det ogsaa med den aandelige Dønger, ogsaa paa den følger Døden, (den aandelige Død). Og hvem kan med Rette negte, at det engelske Kirkesprog ikke er godt at fatte, selv for de mest engelsktalende; thi der forekommer saa mange betydningsfulde, men dog i den daglige Udtalelse usjære Ord, at de har vanskeligt for at saa tilgænge sig det sande Indhold af de engelske Prædikener, hvor amerikanske her end maatte være.

Dette saar være nok herom for denne Gang, og hver saar have sin frie Mening. Inghald Dufneberg i „Amerika.“

Betalt til Parkland lutherske Barneskolen.

Bed G. V. Hustrødt, Decorah.	
Fra Pastor Lien.....	1.00
Fra Pastor Lien.....	5.00
Fra Pastor Dolsen.....	2.75
Fra Pastor N P Kavler.....	10.00
Fra Pastor Solseth.....	5.00
Fra Pastor J D Østbaker....	2.50
Bed Pastor Hjerte fra Barnene i Vor Frelser's Menighed, Belingham, Wash.....	5.00
C. Hørdnes, Tacoma.....	1.00
V D Thorpe, Bismar, Minn..	20.00
Mrs. og Mrs. J O Ropperdahl, Belingham, Wash.....	1.00
Mrs. T. Larsen, Raskjeer.	

Billig Qvest skal man varjomt drøbe.
 + + +
 Red lærer nogen Rone at spinde.
 + + +
 Man skal sætte Lærslæg efter Ræ-
 ting.
 + + +
 Der vinder meget Sand, mens Røf-
 lereu sover.

Horse Heaven Home
 Climatic Health Resort
 Near Prosser, Yakima
 County, Washington
 MISS K. E. SIHLER, Prop
 Six years a teacher at St. Holyoke
 College. Late Preceptress Pacific
 Lutheran Academy.
 P O Address: Prosser, Wash

Kraabel & Erickson
 Dealers in
General Merchandise
 Groceries, Hardware,
 Flour, Grain, & Feed,
 Dry Goods, Gents'
 Furnishing Goods,
 Boots & Shoes,
 Drugs, Stationary,
 Students' Supplies, &c.
Parkland, Wash

UNIVERS MEAT MARKET
 A. A. FANBERG, PROP
 Dealer in all Kinds of
 Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

**DRS. ROBERTS, DOHERTY
 AND RAWLINGS**
DENTISTS
 Crown and Bridge Work Specialty
 156 Pacific Ave. Tel. Red 490
 TACOMA . . . W

Student-Supplies
 OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
 926 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

Eil Veiledning
 for dem, som vil give sine Byslotter til
 Parkland lutherske Barneskolen, mærkes
 at „Deben“ har stillet til „The
 Parkland Lutheran Childrens'
 Home,“ Parkland, Washington.
 Mrs. T. Larsen.

F. J. Lee
 Scandinavian Fotograf
 1516 Jefferson Ave., Cor. Pacific
 Telephone Black 1292.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.
 EIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
 (Tidligere Central Drug Store.)
 Apothekerbarer, Chemikaller og Toi-
 let Artikler.
 Ole B. Lien har mange Aars Er-
 faring som Apotheker, er altid tilhede
 og man kan der trygt stole paa at saa
 Recepter udfyldte med Omhu og Rai-
 agtigbed.
 1102 TACOMA AVE.,
 TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

Pacific Lutheran Academy begynder sit 11te Skoleaar den 4de oktober. Mange mænd og kvinder, som er villige til at rette sig efter skolens regler, vil blive optagne uden examen.

Enkelte Grundtræk ved Skolen.

1. Den er en kristelig skole, som søger at brøde alt sit arbejde i en sand kristelig aand.
2. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for eleverne; ikke at eleverne eksisterer for skolen.
3. Den søger at anstille lærere, der ikke alene har grundig uddannelse og lang erfaring, men tillige er befarede af hjertlighed til gjerningen.
4. Skoleplanen er anlagt saaledes, at enhver elev kan faa læregrundigt beslag, han læser.
5. Skoleaaret er inddelt i korte terminer, og arbeidet er saaledes anlagt, at ogsaa de elever, som kan frekventere skolen blot en kort tid, kan faa noget godt ud af sin skolegang.
6. Skolepenge og andre udgifter er sat saa lavt som muligt for at give mindre bemidlede elever anledning til at faa en god skoleuddannelse.
7. Mange mænd og kvinder, der tidligere har haadt skolen eller ingen antydning til at gaa paa skole kan her lære meget af sig selv, de trænger. Ingen vil blive neget adgang, fordi han ikke kan nok.
8. Skolen tilbyder et særskilt kursus for nykommere og andre, som særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske sprog.

Skolen optager elever af alle nationaliteter;

men den søger først og fremmest at imødekomme de kvind, som stilles til den af den skandinaviske-amerikanske befolkning paa vestkysten og da særlig den del, som holder sig til den lutheriske kirke.

Skolen tilbyder fæd forskellige kurser: 1. Et forberedende kursus paa to aar, hvilket i det væsentlige svarer til 7de og 8de og 9de "grade" i "common" skolen. 2. Et treaarigt kursus for kvinder, som ønsker at uddanne sig til lærere. 3. Et treaarigt kursus for kvinder, som ønsker at forberede sig til optagelse ved Luther College, eller et andet college af første rang. 4. Et fælleskandigt handelskursus paa et aar for bogholdere og forretningsfolk. 5. Et kursus paa et aar i handelsbrev og maskinbrev. 6. Et kursus i pianospil og sang. Desuden gives et skema kursus for nykommere og andre, som særlig vil lægge sig efter at lære det engelske sprog.

For de fleste klassers vedkommende

kræves ingen examen til optagelse. Enhver elev kan efter samraad med bestyreren vælge det kursus, han ønsker.

Skoleaaret er inddelt i tre terminer, hver paa tre måneder. Høstterminen begynder den 4de oktober, vinterterminen den 3de januar, vaastrterminen den 28de marts. Elever optages til hollentimomhelst tid, helst ved en termins begyndelse. Som regel kan en elev faa det bedste udbytte af sin skolegang ved at begynde ved skoleaarets begyndelse og fortsætte til dets afslutning i juni.

Udgifterne gjennem en termin

paa tre måneder er omtrent \$90.00. Dette indbefatter skolepenge, kost, logis og bøger. De, som betaler for hele aaret, for det forholdsviis noget billigere.

En illustreret kataloq og andre oplysninger om skolen faaet ved at skrive bestyreren.

Adresse: Prof. R. J. Dong, Warland, Wash.

PACIFIC HEROLD,

Udrevet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

kommer hver

FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 30 Cts

Seks Maanedes..... 15 Cts

10 Kurser pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt bestyrelse Stabat sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Warland, Wash.

Skem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg \$0.10 i Guld i Breuet.

En eller To Gents Primitiver modtages ogsaa. Men Primitiver paa 5 eller 10 Cts, kan vi ikke bruge.

Store Riddelsletter fra Handlens Bettelementer og Hensigter modtages med Tak.

Pacific Distrikts Præstev

Classen J. Box 175 Redford, Wa.

Docup B. Collins, Cal.

Hjerte, R. O. Hesteven, Wash.

Christensen W. H. 125 State Street

Redford, Wa.

Carlson, V. R. W.

1704-12 Ave., East Oakland, Cal.

Dale, J. O., Ellensburg, Wash.

Hest E. G. 2930 Lombard Ave., Everett, Wa.

Grandberg O. 1663 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hogarth, O. 425 East 10th Street,

Phone: Green 2122, Portland, Ore.

Horsdal, P. 627 E. 4th, Sitka.

125 Angelus, Cal.

Hjerten, O. E., Genesee, Idaho.

Holden, O. W. Astoria, Oregon.

1476 Grand Ave.

Johansen, J. 204 J. Str. Fresno, Cal.

Karson, W. H. 2108 Helene St.,

Oakland, Cal.

Moore, Paul, B. G. 25th Ave.

Spokane, Wa.

Nissen, G. J. O. Hayward, Cal., Box 2

Ordal, O. J. 1616 Gladstone

Bellevue, Wash.

Petersen, W. Silverton, Oregon.

Stok, J. H., 1625 Minor Ave. Seattle, Wa.

Spratt, G. H. 1605 So. 8th St. Tacoma,

Wash.

Storvick, J. H. Box 222

Netman, Cal.

Storvick, G. W. 2448 10th St.

San Francisco, Cal.

Thornquist, G. R., Stanwood, Wash.

Parkland Nyheder.

Miss Hannah Hong er kommen tilbage fra Astoria, hvor hun har holdt Menighedsskole.

Pastorerne Holden fra Astoria, Tjernagel fra Stanwood og Ordal fra Bellingham har været i Parkland.

Professor Hong har været i Everett, hvor han forleden Søndag holdt et Foredrag i Formand Foss's Kirke. Han afla ogsaa en hel Del Besøg i Byen og Omegn.

Akademiet og Børneskolen i Parkland begynder den 4 Oktober. Send Elever til begge Skoler. De burde faa en stærk Søgning.

Past. Aaberg er reist til Østen.

Nordmændenes Sangforening havde Sangøvelse og Forretningsmøde i Gymnasiet Tirsdags Aften. Ved forrige Møde blev der udnævnt en Komite til at gjøre Udkast til en Grundlov for Foreningen. Denne blev nu gennemgaaet og drøftet Stykke for Stykke, men man blev ikke færdig med den denne Gang. Gjennemgaaelsen maa derfor fortsættes ved Sammenkomsten i næste Uge. Foreningen har nu antat Navnet "Luron."

O. Bakkum og L. Benrud er for Tiden paa Besøg i Seattle.

S. Sinland er Bygmester for Pastor Aaberg.

Ole Eide venter snart at faa sin Bygning under Tag. Oscar Benrud er hans Medarbejder.

Fra andre Kanter.

Helene Naas, som ifjor i Sep-

tember reiste til Teller, Alaska, for at hjælpe til i Børnehjemmet der, er nu kommen tilbage som Mrs. Howick. Mr. og Mrs. Howick vil, for det første ialfald, bosætte sig i Ballard

Prof. Brandt aflagde Stanwood et kort besøg Fredag den 26de. Havde han standset saa mange uger, som han gjorde timer, vilde vi have likt det bedre.

Kirkebygningen paa Camano er snart under tag. Alt arbeidet udføres af menighedslemmerne under J. P. Larsons ledelse. Larson er en meget dygtig bygningsmand. Han er forresten "Jack of all trades and master of all."

Den 13de søndag efter trinitatis var der konfirmation i Immanuel's menighed, Lawrence, Wn., pastor O. J. Ordals kald. Til trods for at det var en regnfuld dag, saa var dog kirken fyldt til trængsel. Følgende unge gjen tog sit daabsløfte: Anna Thorine Wold, Marie Chlotilde Erickson, Nora Mathilde Johnson, William Maurice Bredesen, Ralph Calmer Burg, Mathias Ragnvald Kingsley. Konfirmationsofferet, som gaar til indremissionen, beløb sig til \$14.90.

Den 15de søndag efter trinitatis, den 11te Sept., skal Syd Aldergrove menighed, B. C., pastor O. J. Ordals kald, faa sin nye kirke indviet. Formand Foss vil være tilstede og udføre indvielsen. Paa eftermiddag vil der blive engelsk gudstjeneste. Pastor M. A. Christensen er indbudt til at prædike. O. J. O.

"Det har aldrig handt før i Amerikas Hovedstad, at to Statsraader, et Medlem af Høiesterretten og fremragende Storthingsmænd og Befalingmænd i Hæren og Flaaden har siddet tilhørs med et italiensk Medlem af Kardinalkollegiet som Æresgjæst, og ingen Præsident har hilset saa hjerteligt paa en romersk-katolsk italiensk Prælat som Præsident Roosevelt nylig hilste paa Kardinal Satolli."

Mrs. Emeline Unruh, der nylig døde i sit Hjem i Filadelfia, Pa., i en Alder af 83 Aar, testamenterte til det lutherske Børnehjem i Germantown, Pa., \$75,000. Denne Gave gjør Hjemmet til det rigeste i de forenede Stater.

Prof. E. Hove fra Hamlin var nylig tilstede ved en Missionsfest i Waconia, Minnesota, hvor han prædikede om Eftermiddagen. Festen blev holdt af tyske Lutheranere.

Luther Seminar, Hamlin, begynder sin Virksomhed d. 8. September.

Pastor O. Estrem i New London, Minnesota, skal bli Prest i Waco, Texas.

Pastor M. A. Pedersen og Hustru af Frikirken er reiste til Santalistan, hvor de skal være Skrefsruds Hjælper i Missionsarbeidet.

Alfred Petersen fra Benson, Minnesota, skal bli Bestyrer af Bruflat Akademi i N. D.

Pastor Solum er bl't Prest i Sioux Falls, S. D. Normalskolen i Sioux Falls begynder den 29de September.

Immanuel College i Concord, Nord Karolina, er Navnet paa en Skole, som Synodalkonferencen har oprettet til Uddannelse af Lærere og Prester blandt Negrene i Syden, og hvoraf Pastor N. J. Bakke er Bestyrer. Den 27 Mai sluttede det første Skoleaar. Ved den Anledning holdtes der Fest med Sang og Taler. 32 Elever har besøgt Skolen i Aarets Løb, og deres Opførsel har været god. Mange har begjæret Optagelse for det kommende Skoleaar. Men Rummet er knapt og daarligt.

Guy Scott, et Medlem af Illinois's Høiesteret, kom til Tacoma den 29. Med Hustru og Datter vil han aflægge Byen et kort Besøg.

Tacoma skal ha tyve offentlige Skoler, der tilsammen koster \$848,000. Handelskammeret har en Bygning, som koster \$225,000. Byens Raadhus koster \$260,000 og Countiets Raadhus \$300,000.

Dampskibet Hathor kom ind paa Tacomas Havn d. 29. Det er et tysk Skib, der gik fra Hamburg den 24 April og kom til Guayaquil, Peru, den 22 Juli, hvor det tog ind 100 Sække af Sølvets for Smeltehytten i Tacoma. I Mazatlan, Mexiko, tog det 100 Sække til af samme Slags Stof til Tacoma. Paa Tilbageveien skal det ta med sig 700 Ton Mel og 500 Ton Kul foruden det, det selv behøver til Brænde og en Mængde Kassebord til Mexico.

Fra Seattle berettes det, at man vil gjenopta Handelen med koreanske Byer. Fra Boston Dampskibsselskabs Kontor er der udsendt Rundskrivelser om, at det vil modta Varer og sende dem til Chemulpo, Pusan og Seoul, men det gjør paa samme Tid Afsenderne opmærksom paa, at der kan indtræffe Forsinkelæ ved Kobe. Omtrent sexti Dage efter Slaget ved Port Arthur blev Handelen gjenoptat, men da Vladivostokflaaden begyndte sine Streiftog, blev den lammet.

Syd Tacoma er til det yderste plaget af Medlemmer af den uafhængige Gondola Orden. I Løbet af Maanedens er der 105 af disse paa Flyttefod staaende Væsener, der har tilbragt Natten paa den bløde Side af Gulvet i Sikkerhedsvagten. Af disse var 68 Amerikanere, 2 Englændere, 10 Irlændere, 2 Svensker, 6 Tyskere, 2 Kanadiere, 1 Dansker og 4 Negere. Mange af dem er unge Mænd, nogle under 20 Aar.

For lidet tro — for meget tro
Er begge Dele farligt,
Og for at gaa med tørre Sto
Er bedst at vandre varligt.

Man maa smede, menø Jernet er tæmt.